



ת"פ 12880/08/20 - מדינת ישראל נגד עלא חג' אחמד

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 12880-08-20 מדינת ישראל נ' אחמד(עציר)

בפני כב' השופט יוסי טורס , סגן הנשיא
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

הנאשם

עלא חג' אחמד

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעובדות כתב אישום מתוקן המייחס לו תשעה אישומים שונים במהלכם, בין התאריכים 5.7.2020 - 20.7.2020 התפרץ לשמונה רכבים שונים באזור חיפה והקריות וגנב מהם רכוש. לא אפרט את עובדותיו השונות של כל מקרה ומקרה, אלא אציין כי הנאשם פעל באופן דומה בכל ההתפרצויות, ניפץ את שמשת חלון הרכב באמצעות אבן או כלי כלשהו ובשבעה מקרים (מתוך השמונה) גנב מהרכבים מערכות מולטימדיה ומצלמות דרך, תוך שהוא מותיר בהם נזקים. במקרה אחד הניסיון לא צלח ומשכך יוחסה לנאשם עבירת ניסיון בלבד. בארבע מקרים הגיע הנאשם למקום ביצוע העבירות כאשר הוא נוהג ברכב הגם שהוא פסול לנהיגה ובאחד המקרים, אף עשה כן כשהוא תחת השפעת משקאות משכרים.

2. בגין מעשים אלו יוחסו לנאשם העבירות הבאות: שבע עבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב, לפי סעיף 413 סיפא לחוק העונשין (להלן - חוק העונשין); שבע עבירות של גניבה מרכב, לפי סעיף 413ד(א) לחוק העונשין; שמונה עבירות של חבלה במזיד ברכב, לפי סעיף 413ה לחוק העונשין; חמש עבירות של החזקת כלי פריצה, לפי סעיף 413ז לחוק העונשין; עבירה אחת של פריצה לרכב, לפי סעיף 413ו רישא לחוק העונשין; עבירה אחת של ניסיון גניבה מרכב לפי סעיף 413ד(א) + סעיף 25 לחוק העונשין; ארבע עבירות של נהיגה בזמן פסילה, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש]; ארבע עבירות של נהיגה ברכב ללא ביטוח, לפי סעיף 2א לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל-1970; ועבירה אחת של נהיגה בשכרות לפי סעיף 62(3) לפקודת התעבורה.

טיעונים הצדדים והראיות לעונש

3. ב"כ המאשימה עמדה על חומרת מעשיו של הנאשם, הבאה לידי ביטוי בריבוי ותכיפות המעשים וטענה כי הערכים המוגנים שנפגעו ממעשיו הם שמירה על קניינו ובטחונו של הפרט ושל הציבור. ביחס למתחם העונש ההולם



ביקשה המאשימה לקבוע כי מדובר באירועים נפרדים אשר מתחם העונש ההולם עבור כל פריצה לרכב וגניבה נע בין 8 חודשי מאסר בפועל ועד 14 חודשי מאסר בפועל, וביחס לעבירות נהיגה בפסילה ונהיגה תחת השפעת אלכוהול טענה המאשימה כי יש לקבוע מתחם הנע בין 15 ימי מאסר בפועל ועד 18 חודשי מאסר בפועל. ביחס לעונש שיש להטיל על הנאשם נטען כי מדובר בנאשם בעל עבר פלילי מכביד, שאף ריצה מאסרים מאחורי סורג ובריאח ולחובתו מאסר מותנה בר הפעלה. לפיכך ביקשה המאשימה להטיל על הנאשם מאסר בפועל ארוך לצד הפעלת המאסר המותנה במצטבר וכן מאסר מותנה, פסילת רישיון בפועל ופסילה על תנאי, קנס ופיצוי לכל המתלוננים.

4. ב"כ הנאשם טען כי לאור סמיכות הזמנים בין ביצוע עבירות הרכוש, והקשר ההדוק ביניהן, יש לראותם כאירוע אחד בגינו יש לקבוע מתחם ענישה כולל. נטען כי לא מדובר היה בפריצות מתוחכמות, והן בוצעו תחת מצב נפשי וכלכלי דוחק של הנאשם. כן נטען שהמניע לעבירות לא היה כלכלי, והנאשם אף השליך את הרכוש שגנב ולא מכר אותו (אציין כבר עתה שטענה זו לא הוכחה). ביחס לעבירות הרכוש עתרה ההגנה לקביעת מתחם אחד הנע בין 12 חודשי מאסר ועד 24 חודשי מאסר, מאסר על תנאי ופיצוי, וביחס לעבירות התעבורה נטען כי המתחם נע בין מאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר בפועל. ביחס לעונש הראוי הפנה הסנגור לנסיבותיו האישיות של הנאשם ולמצבו הבריאותי, וכן טען כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, שיתף פעולה באופן מלא, הוא אב לארבעה ילדים ואשתו נמצאת בהיריון. כן נטען כי הרשעתו האחרונה היא בגין עבירה משנת 2016. על כן עתרה ההגנה לגזור את עונשו של הנאשם בחלק התחתון של המתחם.

5. הנאשם בדברו האחרון הביע צער על מעשיו וסיפר על אודות הנסיבות שהובילו אותו לבצע את העבירות.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

6. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, על בית המשפט לגזור את הדין לאחר קביעת מתחם ענישה ההולם את העבירה בנסיבותיה. טרם שיעשה כן, עליו לקבוע האם העבירות בהן הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד, או שמא מספר אירועים בהתאם לסעיף 40ג'(א) לחוק העונשין. לאחר קביעת המתחם יש להחליט אם ראוי לסטות ממנו, לקולה או לחומרה, שאחרת ייגזר העונש בגדרי המתחם שנקבע. בעת קביעת מתחם העונש ההולם מתחשב בית המשפט בעקרון המנחה בענישה - הלימה, בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40ט' לחוק העונשין. כאמור, הצדדים חלוקים בשאלה האם יש לראות בכל מקרה ומקרה שבכתב האישום כאירוע נפרד לצורך קביעת מתחם הענישה, אם לאו.

7. עמדתי בעניין זה היא כעמדת המאשימה. אכן יתכנו לשאלה זו פנים לכאן ולכאן. כל העבירות בוצעו בסמיכות זמנים והן זהות בנסיבות ביצוען (למעט אישום 9). עם זאת, הרושם הכללי לדעתי הוא מועדות עבריינית וחזרתיות ולאו דווקא תכנית עבריינית אחת המקיימת את מבחן הקשר ההדוק. יפים בעניין זה הדברים הבאים:

"דומני כי לשאלה אימתי עסקין באירוע אחד ואימתי במספר אירועים, כאשר עסקין



בפרשה פלילית רבת היקף, לא תיתכן 'תשובת מחשב', והיא תלויה - גם בהגדרות המשוכללות ביותר - בנסיבות המקרה ובמבטו הכולל של בית המשפט על הפרשה. לשיקול הדעת נודע מקום מובהק, ובית המשפט ישקול אם צריך הוא להיכנס ל'פרטנות חשבונאית' או לקבוע שורה תחתונה ראויה" (דנ"פ 2999/16 **מזרחי נ' מדינת ישראל** (22.5.2016)).

8. כאמור, העבירות בוצעו אמנם במועדים סמוכים, אך מדובר בימים שונים, בערים שונות, בעבירות שאינן תלויות האחת בשנייה ואשר בוצעו כלפי מתלוננים שונים. בנתונים אלו, סמיכות הזמנים, זהות המקרים (למעט אירוע 9) והעובדה שהם בוצעו מתוך רצון "לכסף קל" אינם מספיקים לדעתי על מנת לקיים את מבחן הקשר ההדוק (לדין בנושא ראו: ע"פ 4910/13 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** (29.10.2014); ע"פ 2519/14 **קיעאן נ' מדינת ישראל** (29.12.2014); רע"פ 4760/14 **קיסלמן נ' מדינת ישראל** (7.5.2015); ע"פ 5643/14 **אחמד עיסא ואח' נ' מדינת ישראל** (23.6.2015)). אציין עוד כי השקפה על כל העבירות והאישומים כאירוע אחד, תמעיט מחומרתם ולא תבטא נכונה את האופן בו יש לראות את הדברים. (ראו: ע"פ 1261/15 **מדינת ישראל נ' דלאל** (3.9.2015); ע"פ 5668/13 **ערן מזרחי נ' מדינת ישראל** (17.3.2016); תזכיר חוק העונשין (הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה - תיקונים שונים), תשע"ו-2015). בעניין זה אפנה גם לעפ"ג (חי') 12662-08-17 **מדינת ישראל נ' יעקב כהן** (26.10.2017), שם נקבע ביחס למספר התפרצויות לדירה כי יש לראות בכל התפרצות אירוע נפרד, חרף הדמיון בביצוע והשיטתיות.

9. סיכומי של דבר, יש לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל אישום. עם זאת, מובן כי לאור הדמיון בנסיבות שבין רוב האירועים, יקבעו ככלל מתחמים דומים בגין אירועים דומים. אציין עוד בעניין זה כי הגם שייקבעו מתחמים נפרדים, אטיל על הנאשם עונש אחד כולל בגין כל העבירות בהן הורשע. קביעת עונש נפרד בגין כל עבירה תהא בבחינת התחשבות מחמירה מידי עם הנאשם וראוי לקבוע עונש כולל המביא בחשבון את מכלול הנסיבות.

10. **הערכים המוגנים בבסיס העבירות:** הנאשם פגע במידה ממשית בערכים המוגנים של שמירה על רכוש הציבור, בטחונו ופרטיותו. באשר לעבירות התעבורה בהן הורשע הנאשם אציין כי מדובר בעבירות חמורות בהן גלום סיכון רב לציבור הנהגים והולכי הרגל. ראו בעניין זה רע"פ 1483/19 **ליפשיץ נ' מדינת ישראל** (6.3.2019):

"נהיגה בכבישי הארץ בזמן פסילת רישיון טומנת בחובה סכנה לביטחונם ולשלומם של הנהגים והולכי הרגל שבסביבה, והיא אף משקפת יחס מזלזל בחיי אדם, בצווי בית המשפט ובחוק".

ראו גם: רע"פ 665/11 **אבו עאמר נגד מדינת ישראל** (24.1.2011):

"עבירות נהיגה בפסילה ללא ביטוח וללא רישיון, יש בהן לא רק דופי פלילי אלא אף מוסרי כפול: הסיכון המובהק לעוברי דרך (וגם לנוהג עצמו) וזו עיקר, וכן קשיים במימוש פיצויים בעקבות תאונות דרכים אם יקרו חלילה, בעת נהיגה כזאת".



11. **נסיבות הקשורות בביצוע העבירות:** שיטת ביצוע ההתפרצויות לרכב הייתה אלימה בכל האירועים (ניפוף שמשה באמצעות מברג/חפץ אחר). הנאשם ביצע מספר רב של התפרצויות, באופן שיטתי ועם תעוזה רבה, חלקן אף בשעות היום. ניכר גם שקדם לביצוע העבירות תכנון שכן הנאשם היה מצויד בכלי פריצה בחלק מהמקרים, ובכל מקרה פירוק מערכת מולטימדיה דורשת ידע והצטיידות בכלים. ביחס לנזק שנגרם למתלוננים ברי כי מדובר בנזק כלכלי לא מבוטל (כפי שאף מפורט במספר אישומים) וזאת לצד נזקי המשנה - פגיעה בפרטיות ובתחושת הביטחון - שאף הם נפגעו (עפ"ג 20738-08-14 **מדינת ישראל נ' אבו חאטום** (27.8.2014)).

12. **מדיניות הענישה:** לצורך בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של התפרצות וגניבה מרכבים אפנה לפסקי דין הבאים: רע"פ 7362/14 **אבו ריא נ' מדינת ישראל** (4.11.2014), בו נדחה ערעור נאשם שנדון ל-6 חודשי עבודות שירות בגין התפרצות וגניבה מרכב; רע"פ 780/12 **זיתון נ' מדינת ישראל** (8.2.2012), בו נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם על חומרת עונשו- 30 חודשי מאסר (6 חודשים בגין עבירת התפרצות לרכב וגניבה והיתר בגין הפעלת מאסרים מותנים); עפ"ג 22186-10-16 **מדינת ישראל נ' שושנה** (10.1.2017), בו התקבל ערעור נאשם על חומרת עונשו והוטלו עליו 30 חודשי מאסר חלף 36 חודשי מאסר (הכוללים הפעלת מאסר מותנה בחופף) בגין שישה מקרי התפרצות ועבירות נלוות שביצע עם אחר; עפ"ג 20738-08-14 **מדינת ישראל נ' אבו חאטום** (27.8.2014), בו קבע בית המשפט המחוזי כי מתחם העונש ההולם עבור התפרצות אחת לרכב וגניבה ממנו נע בין 6 חודשי מאסר ל-12 חודשי מאסר. בעניין זה החמיר בית המשפט המחוזי בעונשו של נאשם אשר הורשע בשתי עבירות התפרצות וגניבה מרכבים והעמיד אותו על 12 חודשי מאסר בפועל חלף שבעה חודשי מאסר; עפ"ג 56608-07-13 **מדינת ישראל נ' ברנס** (17.11.2013), בו הוחמר עונשו של נאשם שהורשע בפריצה אחת לרכב, ממאסר על תנאי (בשל סיכויי שיקום) ל-4 חודשי מאסר בעבודות שירות; ע"פ 736-09-12 **מדינת ישראל נ' מסרי** (31.10.2013), בו התקבל ערעור המדינה והוחמר עונשו של נאשם שהורשע בחמש עבירות של התפרצות לרכב וגניבה ל-14 חודשי מאסר, חלף צו מבחן ומאסר מותנה בשל סיכויי שיקום; עפ"ג 21674-08-19 **הייב נ' מדינת ישראל** (23.10.2019), בו נדחה ערעורו של נאשם שהורשע בשלושה אירועי פריצה לרכב וגניבה, ועבירות נוספות, ונידון ל-8 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי; עפ"ג 53546-02-19 **בוחבוט נ' מדינת ישראל** (22.5.2019), בו נדחה ערעור נאשם שהורשע באירוע אחד של פריצה לרכב, גניבה מרכב וחבלה במזיד לרכב, יחד עם אחר, ונידון ל-12 חודשי מאסר בפועל, מאסרים על תנאי, קנס, פיצוי ופסילה בפועל.

13. ביחס למדיניות הענישה הנוהגת בעבירות התעבורה המיוחסות לנאשם, אפנה לרע"פ 2920/10 **הייב מוחמד נ' מדינת ישראל** (7.5.2020) בו אושר עונש מאסר בן 12 חודשים (אגב הפעלת מע"ת בן חודשיים) לנאשם שהורשע בשתי עבירות של נהיגה בזמן פסילה. עברו התעבורתי של הנאשם היה מכביד במקרה זה; רע"פ 8013/13 **אמיר מסעוד נ' מדינת ישראל** (18.12.2013) בו נידון נאשם שהורשע בעבירות של נהיגה בפסילה, נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע מעל 12 חודשים ונהיגה ללא ביטוח. בית המשפט העליון ציין כי המתחם שקבע בית המשפט לתעבורה, הנע בין 7 חודשי מאסר בפועל ועד 20 חודשי מאסר הוא "מתחם הולם"; עפ"ת 16663-04-18 **נוג'ידאת נ' מדינת ישראל** (10.5.2018), בו אישר בית המשפט המחוזי בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח, נהיגה בקלות ראש ועבירות נוספות על פקודת התעבורה, מתחם הנע בין מאסר קצר, שניתן לשאת בדרך של עבודות שירות ועד 20 חודשי מאסר בפועל; כן ראו בנושא עפ"ת 42874-05-18 **סיסו נ' מדינת ישראל** (4.6.2018); פ"ל 7023-02-17 **מדינת ישראל נ' וקנין** (28.4.2019), בו הורשע הנאשם בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה תחת השפעת אלכוהול ועבירות נלוות ונידון ל-9 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות וענישה נלוות; תת"ע



9556-12-17 **מדינת ישראל נ' ותד עבד אלטיף** (16.10.2018), בו הורשע הנאשם בעבירת נהיגה בשכרות וכן צרף תיק נוסף בו הורשע בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה בשכרות, נהיגה ללא ביטוח ונהיגה בקלות ראש, ונידון ל-6 חודשי מאסר בפועל וענישה נלוות; פ"ל 5991-03-16 **מדינת ישראל נ' אלמה** (14.3.2017), בו הורשע הנאשם בעבירות של נהיגה בפסילה, נהיגה בשכרות, נהיגה ללא רישיון, נהיגה ללא ביטוח ונידון ל-3 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועונשים נלווים; פ"ל 1746-04-13 **מדינת ישראל נ' גבארין** (28.2.2017), בו הורשע הנאשם בעבירות של נהיגה בפסילה ונהיגה בשכרות ונידון למאסר על תנאי, פסילה בפועל וקנס.

14. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחמי הענישה בענייננו הם כדלקמן:

- מתחם העונש ההולם לכל אירוע באישומים 1,2,5,6,8 נע בין מספר חודשי מאסר שניתן לשאת בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר.
- מתחם העונש ההולם לכל אירוע באישומים 3,4,7 נע בין מספר חודשי מאסר שניתן לשאת בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בצירוף פסילת רישיון.
- מתחם העונש ההולם את העבירות באישום מס' 9 נע בין מספר חודשי מאסר שניתן לשאת בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בצירוף פסילת רישיון.

קביעת עונשו של הנאשם

15. שני הצדדים ביקשו לגזור את העונש בגדרי מתחמי הענישה ומובן שכך יש לעשות, שכן לא מתקיימים במקרה זה התנאים לחריגה ממתחם הענישה, לקולה או לחומרה.

16. לצורך גזירת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון את הודאתו בהזדמנות הראשונה, בה ראיתי לא רק חיסכון בזמן שיפוטי, אלא בעיקר חרטה כנה. נתתי דעתי גם למצבו הבריאותי של הנאשם כעולה מדבריו ומהמסמכים שהוגשו וכן לפגיעה שתיגרם לו ולבני משפחתו בעטיו של עונש מאסר ממושך.

17. מנגד, הבאתי בחשבון לחומרה את עברו הפלילי המכביד הכולל שורה ארוכה של עבירות דומות בגין ריצה מאסרים מאחורי סורג ובריח. אציין עוד בעניין זה כי הנאשם נידון ביום 16.12.2018 לצו מבחן בן 18 חודשים ומאסר מותנה בגין עבירות דומות, ודומה שלא היה בכך כדי להשיבו לדרך הישר והוא חזר לסורו. כן אדגיש כי בגיליון ההרשעות התעבורתי מצוין שהנאשם הורשע כבר שלוש פעמים בעבירה של נהיגה בזמן פסילה ובגיליון ההרשעות הפלילי מצוינות שתי הרשעות נוספות בעבירה זו (סה"כ חמש הרשעות קודמות). כעת הורשע הוא כאמור בארבע עבירות נוספות של נהיגה בזמן פסילה ודומה אפוא שהנאשם אינו מכבד את צווי בית המשפט ונוהג (תרתי משמע) כישר בעיניו תוך



התעלמות מהחוק ומהחלטות בית המשפט.

18. משכך, לעונש שאטיל תתווסף פסילת רישיון לתקופה משמעותית. עם זאת, אעיר בעניין זה כי המאשימה לא ביקשה להטיל על הנאשם עונש פסילת מינימום בת 10 שנים כאמור בסעיף 40א(א)(1) לפקודת התעבורה. בחינת עברו התעבורתי מלמדת כי תנאי הסעיף מתקיימים לכאורה שכן קיימות שתי הרשעות בעבירות של נהיגה בזמן פסילה בתקופה של עשר שנים לפני ההרשעה כיום (מנגד, למסקנה שאין לראות בעובדה שהנאשם הורשע כעת בארבע עבירות של נהיגה בזמן פסילה כמקיימת את תנאי סעיף 40א' הנ"ל ראו: עפת (י-ם) 72310-01-20 **מדינת ישראל נ' גומעה עודה** (8.6.2020)). לאור כך, והגם שתנאי הסעיף מתקיימים לכאורה, לא סברתי שנכון לעשות שימוש בסעיף זה. מדובר בסעיף ענישתי מחמיר אשר אין זה ראוי לעשות בו שימוש כאשר המאשימה לא עתרה לכך והנאשם לא זכה להתגונן בפני שימוש בו.

19. המסקנה העולה משילוב עברו הפלילי של הנאשם, ריבוי העבירות בהן הורשע, עברו הפלילי והתעבורתי המכביד והעובדה שלאחרונה נידון לעונש שיקומי שלא היה בו להשיבו למוטב, היא שנכון להשית עליו עונש מאסר ממושך, בשילוב פסילה ארוכה של רישיון הנהיגה. כן נכון לחייבו בפיצויים למתלוננים בהם פגע. אציין ביחס לפיצוי כי בחלק מהאישומים פורט סכום הנזק ואולם לא ברור היה מהטעון האם לבעלי הרכבים נגרמו נזקי ממון, או שמא הם פוצו על ידי חברת הביטוח. לאור הסבירות הגבוהה שהמתלוננים פוצו על ידי חברת הביטוח, אפסוק סכום שיבטא את נזקי המשנה לעומת הנזק הממוני הישיר.

20. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 24 חודשי מאסר בפועל.

ב. אני מפעיל עונש מאסר מותנה בן 3 חודשים מת"פ 17591-08-16 (בית משפט שלום קריות) מיום 16.12.2018 וזאת באופן מצטבר לעונש המאסר אותו הטלתי.

סה"כ יישא הנאשם 27 חודשי מאסר וזאת מיום מעצרו - 23.7.20

ג. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך שלוש שנים, כל עבירת רכוש שהיא פשע, או נהיגה בזמן פסילה, או נהיגה בשכרות.

ד. פסילה בפועל לתקופה של 36 חודשים וזאת במצטבר לכל פסילה אחרת בה נושא הנאשם.

ה. אני מחייב את הנאשם לפצות את עדי תביעה 1,5,7,17,25,27,30,34 בסך של 3,000 ₪ לכל אחד. הסכומים ישולמו בשישה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.4.21; לא ישולם תשלום אחד במועדו תעמוד היתרה לפירעון מיד.

עמוד 6



המאשימה תמציא למזכירות את פרטי חשבון הבנק של המתלוננים השונים ותביא לידיעתם את סכום הפיצויים שנפסק לטובתם. מובן שאין בפסיקתי למצות את מלוא זכותם של המתלוננים ופתוחה בפניהם האפשרות להגיש תביעה אזרחית בגין מלוא נזקם.

מוצגים- כלי פריצה- להשמיד.

זכות ערעור בתוך 45 יום.

ניתן היום, ל' תשרי תשפ"א, 18 אוקטובר 2020, במעמד הצדדים.